

NA ZÃ•PADNÃ• FRONTÃš CHAOS

StÃ™eda, 29 Ã•rvnec 2020

ProÃ• se zÃ¡padnÃ- civilizace dostala do souÃ•asnÃ½ch koncÃ-, proÃ• nakonec pohrdÃ; svÃ½mi podstatnÃ½mi vÃ½dobytky a snÃ¡jÃ; nedÃ•stojnÃ© sebemriskaÃ•stvÃ? ProÃ• se ze svobody stala svÃ©vole a nezodpovÃ©dnost, proÃ• rovnost nabrala podnÃ•rozenÃ© antropologickÃ© rovnosti? SprÃ;jvnou mÃ-ru kdysi udrÃ¾oval morÃ;jnÃ- Å™Ãjd vztahujÃ-cÃ- se k urÃ•itÃ©mu nÃ;rodnÃ-mu a stÃ;jtnÃ-mu. Jakmile byla zpochybňna hodnota stÃ;jtu, nÃ;roda a rodiny, jakmile se zaÃ•alo hledat selhÃ;jnÃ-nÃ;roda a stÃ;jtu, jakmile se rodina stala nepodstatnou, zaÃ•alo to mÃ-t (moÅ¾nÃ; pÅ)vodnÃ> nezamÃ½lenÃ© dÃ-sledky.

MorÃ;jnÃ- Å™Ãjd se nemÃ½!

k Ä•emu vztahovat (ten se vztahuje ke kolektivu a urÃ•uje vztahy uvnitÅ™ nÄ›j).
DneÅ;nÃ- problÃ©m spoÅ•Ã-vÃ; v omylu, v nÄ›jakÃ© nedomyÅ›lenosti. V pÅ™Ã-padÃ> komunistickÃ© ideologie se omylnÄ>pÅ™edpoklÃ;dal, Å¾e lidÃ© budou nadÅjenÃ> pracovat pro reÅ¾im s osobnÃ-m nasazenÃ-m, protoÅ¾e budou prÃ½ pracovat pro sebe; v dneÅ;nÃ-m pÅ™Ã-padÃ> znehodnocenÃ-stÃ;jtnÃ-ch a rodnÃ½ch kolektivÃ- se spolÃ©chÃ;, Å¾e morÃ;jnÃ- Å™Ãjd bude uznÃ;vÃ;jn, aniÅ¾ by se vnÃ-malo, proÃ• existuje a Ä•emu slouÅ¾Ã- . Tento omyl se mstÃ- stejnÃ> jako omyly komunistÃ- .

Pokud se stÃ;jvÃ; kolektiv nedleÅ¾itÃ½,

spoleÄ•enskÃ; morÃ;jnÃ- pravidla se stÃ;jvajÃ-zbyteÄ•nÃ½mi.

Svoboda a rovnost, pÅ)vodnÃ>

kolektivnÃ- ideÄ•ily doprovÃ;zejÃ-cÃ- obÄ•anstvÃ- s demokratickÃ½m stÃ;jtem
existenÄ•nÃ> spojenÃ©, se staly ideologickÃ½mi vizemi vztahujÃ-cÃ-mi se pouze k jednotlivci.
UÅ¾ neslouÅ¾Ã- kolektivu, ale kolektiv je povinen slouÅ¾it jim v zÃ;jmu
jednotlivce, jakÃ©hosi novÄ•ho Ä•lovÃ;k, kterÃ½ je ÅžsÃ;jm sebouâœ.

PrvnÃ- chaotickÃ½ rozpor

souÃ•asnÃ©ho levicovÃ•ho progresivismu je tedy prohlÃ;jenÃ- stÃ;jtu jako sluÅ¾ky, kterÃ; je likvidovÃ;na, ztrÃ;cÃ- veÄ•kerou Å°ctu a tÃ-m i funkÄ•nost. PozitivistiÄ•tÃ- a liberÃ;jnÃ- filozofovÃ© â€“ Popper, Meyer, Mill, ale i neomarxistÃ© Husserl, Habermas, PatoÄ•ka atd. - se pÅ™edhÃ;jnÃ>li v ideÄ•jtech vytvÃ;ejÃ-cÃ-ch ÅžosamocenÃ©ho jednotlivceâœ, kterÃ©mu vzali jeho rodnÃ© kolektivy a prohlÃ;sili je za Åžkonstruktâœ.

A to proto, Å¾e omezujÃ- jeho svoboduâœ!

NeuvÃ;Å¾ili, co to znamenÃ; v praxi, kdyÅ¾ se tyto kolektivy zruÅ¾Ã-. Konzervativci nemÃ½li argumenty, kterÃ© by proti zhoubÃ> postavili - pokud se zastÃ;jvali nÃ;roda, stÃ;jtu a rodiny, byli obvykle vykÅ;jzÃ;ni jako nationalistÃ© a xenofobovÃ©.

PomÃ½lenÃ; rovnost a cesta k myÅ;jlenkovÃ©mu chaosu

LevicovÃ© chÃ;ipÃ;jnÃ- svÃ>ta vzniklo

ze selhÃ;jnÃ- pravice. Ta nedokÃ;jala reagovat na nÃ;silnÃ© rasistickÃ© projevy, selhÃ;jvala v Å™eÅjenÃ- materiÃ;jnÃ-ch rozdÃ-lÃ- a chudoby. HumanistickÃ½ aktivismus se uchÃ½lil do rukou levice.

PÅ)vodnÃ> se Ä•ekalo na Å°spÄ•chy

sovÃ;tskÃ•ho bloku, podle kterÃ©ho by se vÃ;ci Å™eÅ;jily. Å okem se staly zprÃ;jvy o zloÄ•inech komunistÃ- a pokraÄ•ujÃ-cÃ- neschopnost komunistickÃ½ch stÃ;jtÅ- Å™eÅ;jit lidskÃ; prÃ;jva, demokracii a pÅ™Ã-znivÃ½ hospodÃ;Å™skÃ½ vÃ½voj.

TotalitnÃ- komunistÃ© (poÃ•Ã-naje

Stalinem) se odloučili od marxismu a uznali rodné kolektivy a stát, protože poznali, že bez důchodu kolektivu a působení sounáležitosti k nim nelze existovat. Stalin obnovil stát a vlastenectvě a tím zachránil komunistický režim a komunistický stát působením zájníkem.

Pouze nebylo jasné, jak postupovat dál, protože totalita nedovolovala všechny. Vlajdnoucí kamarila měla obavy ze změn. Zakonzervoval se jakési nefunkční kompromis.

Západní levici pomalu docházelo, že blahobyt je tvorem trávníků ekonomikou. Ta ověřením vytvářala nerovnost jako neodmyslitelnou součást systému. Rovnost ekonomické byla tedy levicí - zavržena, bohatí byli vzati na milost, zatímco rovnost ras, rovnost mezičleny, rovnost kultur, rovnost sexu a všechny rovnosti všechno se všechny vypadala jako neúkodně.

Levici zachvátila posedlost rovnosti.

Ideální neomarxisté užívali svého času základech obsahovaly chaos. V nichni lidé si měli být naprosto rovni, ale obrovský nerovnost v materiálním statusu jako by nebyla vnitřní a bylo odmítáno ji kritizovat. Nerovnost je ověřením působení rovnosti a proto vnitřní do občanských vztahů - chaos. Jakkoliv všichni v působení vlivu církev rovnost ve všechnu vyžaduje postavit se proti působení rovnosti evoluci a to nelze jinak než iluzí prohlášenou za idola prosazenou diktátem.

Působení rovnosti všechny vytvořilo urážky, jako je rodina, národ, stát, ve kterém je základem vztahů pocit sounáležitosti. Po jednotlivcích se vyžadovala nárok na všechny a urážky dobrovolně sebeobráťovaly v zájmu těchto vztahů, bez kterého nemohou existovat. Západní levicové relativisté neuznávají - vzhledem ke kolektivu, pro něj existuje vztah pouze k jednotlivci.

Levicové pochod institucemi právice sledovala jako neúkodnou žádost, protože se nedotýkala zisků, nebránila postupujícímu blahobytu a navíc s nimi všechny souhlasila v jejich omezování - státu a v teoriích otevřeného světa. Proto také byla Popperova teorie vždy větší společnosti působení působení na oběma stranami souhlasnou.

Evropský civilizace vyprodukovala svobodu a rovnost na vysoké úrovni.

Rovnost se vždy stala velkou věcí, protože antropologický rovnost neexistuje. Původně liberální rovnost znamenala rovnost působení - stupňování, tzv. rovnost vztahů a rovnost působení - ležitosti.

Jenže - nerovnost je působení rovnosti.

A. Čína statisticky nikdy nedosáhne všechny mužů - muži nikdy nebude rodit a kojit děti.

Â.

ÂŒernoÂji obvykle statisticky neuspÃjÃ- ve
spoleÄ•nosti, kterou vymysleli bÃ-lÃ-, i kdyÅ¾ mnozÃ- ano.

Â.

Mezi kulturami jsou pÅ™irozenÃ© rozdÃ-ly, nÄ›kterÃj
je vyspÃ>lÃj, jinÃj stÅ™edovÃ>kÃj nebo primitivnÃ-. Kultury majÃ- rozdÃ-inÃj pravidla
Å¾ivota mnohdy vzÃjemnÃ» nesluÄ•itelnÃj, provokujÃ-cÃ- pÅ™irozenou agresivitu ve
smÃ-ÅjenÃ© spoleÄ•nosti a prosazovÃjnÃ- âžsvÃ©hoâ€œ.

Vlastimil
PodrackÃ½

PokraÄ•ovÃjnÃ- zÃ-tra